

ſelv ſtulle forrente Anlægsſummen eller del- tage i Anlægget, men ſaaledes at Staten ſelv udfører det, naar man finder, at der er Grund dertil. Det er alſaa ikke Udvalgets Tanke, at de Paagjældende ſelv ſtulle yde et større eller mindre Bidrag, thi hvorfor ſtulle de det, naar der virkelig er Trang til et ſaadant Sideſpor? Hvorfor ſaa ikke give dem, hvad de bede om, ja, maaffe ophøje Holdepladsen til Station. Andragendets Henviſning er alſaa ikke ſaaledes at forſtaa, at de paagjældende Beboere ſelv ſtulle hjælpe til, men at Staten ſkal opfylde deres Krav og Ønſter, for ſaa vidt det er rigtigt, hvad de ſige. — Indſtillingen under Nr. 3 er nærmere udviklet og forklaret i Betænkningen under Nr. 109. Andragendet er indgivet af en Enke, der hedder Mariane Chriſtensen ude fra Holſtebroegnen, hvis Hede er brændt, formodentlig, ja man kan næſten ſige ſikkert foranlediget ved Ildgniſter fra Lokomotivet. Hun har henvendt ſig til den paagjældende Miniſter og til Jernbanebeſtyrelſen om at faae Erſtattung for Heden, men Miniſteriet har ſvaret, at da det ikke er godtgjort, at den paagjældende Ildbrand er opſtaaet ved Gniſter fra Jernbanen, kan det Anſøgte ikke bevilges. Jeg ſkal imidlertid nu oplyſe, at dette ſynes dog at være ſaa klart godtgjort, ſom det overhovedet er muligt, naar det ikke forlanges, at man ligefrem ſkal have ſtaaet og ſet, at Gniſterne ere ſprungne ud og have tændt. Ildbranden fandt Sted den 20de April paa Almindelig Bededag 1883. Samme Aar den 7de Mai blev der afholdt Forhør paa Stedet eller i Nærheden af dette. Der blev afhørt ikke færre end 7 Vidner, deriblandt en Banevogter og en Banearbejder, og i Øvrigt en Tjenſtekarl og Gaardeiere fra den paagjældende Egn. Alle vidnede de, at efter deres Opfattelse er Ilden kommen ved Gniſter fra Lokomotivet, ja en af dem, der var i Forhør, ſagde endogsaa, at da der ingen Menneſter var i Nærheden paa den Tid, Toget kom forbi, og Ilden opſtod umiddelbart efter, kan han ikke tænke ſig Andet, end at Ilden var opſtaaet ved Gniſter fra Lokomotivet. Banemand Anders Jensen ſiger ſaaledes, at det var paa Almindelig Bededag, omtrent et Kvarter efter at Tog 38 var paſſeret Bogterhus 101, at han blev opmærksom paa, at der var Ild i Heden mellem Buur og Naur. Kompargenten løb ſtrag til Brandſtedet, og Ilden var, da han kom til Stede, en 700 Alen i Udſtrækning. Saa vidt Kompargenten kunde ſkønne, opkom Ilden i Naur Hede lige ved Banelinien og gik derfra ved vejelviſ nord- og ſydøſt-

lig Vind langs Banelinien. Kompargenten kan ikke tænke ſig Andet, end at Ilden maa være opkommen ved Ild eller Gniſter fra det umiddelbart forinden Branden forbi- paſſerende Tog. Det ſamme Vidneſbyrd giver for Reſten den Enke efter den Anden, men det vil i Øvrigt næppe intereſſere Thinget, at jeg oplæſer Øverligere af dette Forhør. Det forekommer alſaa Udvalget at være godtgjort ſaa klart, ſom ſaadanne Ting kunne godtgjøres, at Ilden er opſtaaet ved Gniſter fra Lokomotivet, ſaa meget mere ſom det ikke er første Gang, at der er ſket ſaadant Uheld, nu da dette større Uheld er ſket, men det er ſket flere Gange tidligere. I Overensſtemmeſe med den Sædvane, Rigsdagen og Administrationen har ved ſaadanne Leiligheder, foreſtaa vi Andragendet henviſt, thi det er ikke første Gang, der er ydet Underſtøttelse i ſaadan Anledning. Enkelte Gange har det været Huſe, der ere brændte, men det har aldrig været beſtemt godtgjort, at Ilden er opſtaaet ved Gniſter fra Lokomotivet, men man har formodet det. Andre Gange har det været Hede, der er brændt. Sidſte Gang, vi havde en lignende Sag til Forhandling her i Thinget, var det foranlediget ved nogle Hedebrande i Nærheden af Ribe, hvor Ilden, efter hvad der var oplyſt, formodentlig ligeledes var anſtuet af Gniſter fra Lokomotivet. Derfor foreſlaar Udvalget dette Andragende henviſt til Indenrigsminiſteren. Skjøndt Skaden er mindre, kan man ikke ſe Andet, end at den Paagjældende kan have, om ikke Ret til, ſaa dog et Billighedskrav paa at faae nogen Underſtøttelse, da det jo er godtgjort, ſaavidt det er gjørligt, at Ilden er ſandſynligviſ opſtaaet paa den Maade. — Jeg kommer derefter til Indſtillingen under Nr. 4, der findes kort begrundet i Betænkningen under Nr. 110, men da der er omdelt en Bjece om denne Sag i Thinget, ſom jeg maa formode, at ærede Medlemmer have læst, nemlig om bemeldte Limfjordsſag og Kyſtſikringsſag — ja, jeg kan gjerne ſige flere Bjeccer, thi der er kommet en dito i Gaar, ſom ligeledes er omdelt paa de ærede Medlemmers Pladſer; hele denne Limfjordsſag ſynes jo ſnart at ſvulme op til en hel Literatur — kan jeg henviſe der- til, men jeg ſkal dog med nogle ſaa Bemærkninger omtale Sagen. Der blev i Samlingen 1882 - 83, foranlediget ved et Andragende fra Befolkningen i Limfjordsegnene, givet en Bevilling paa Finantsloven af 25,000 Kr. til Nedſættelse af en Kommiſſion, der ſkulde have det Hverv at underſøge den Skade, der foranlediges ved Overſvømmenſe af Limfjorden og Veſterhavet ſamt dels